

ทริปหลวงพระบาง

นำเสนอเมื่อ : 17 ก.พ. 2552

ทริปหลวงพระบาง

วันศุกร์ที่ 13 กุมภาพันธ์ 52 เราได้มีโอกาสไปหลวงพระบางพร้อมด้วยคณะ 18 คน เดินทาง 23.00 น. วันที่ 12 กพ. 52 รุ่งอรุณที่หนองคาย หลังทำการภารกิจสวนตัวเสร็จ เราไปนมัสการหลวงพ่พระใส ที่วัดโพธิ์ชัย เราขอเสนอประวัติโดยย่อ ดังนี้

หลวงพ่พระใส วัดโพธิ์ชัย จ.หนองคาย เป็นพระพุทธรูปสำคัญคู่เมือง ประดิษฐานอยู่ที่วัดโพธิ์ชัย ซึ่งมีฐานะเป็นวัดอารามหลวง

ตั้งอยู่ที่ถนนโพธิ์ชัย ในเขตเทศบาลเมือง ห่างจากตัวเมืองหนองคายไปประมาณ 2 กิโลเมตร ตามทาง หลวงหมายเลข 212 ทางไป อ.โพนพิสัย วัดจะอยู่ทางซ้ายมือ เป็นพระพุทธรูปขัดสมาธิราบปางมารวิชัย หล่อด้วยทองสีสุก หนักกว่า 2 ตัน 8 นิ้ว สวมสูงจากพระชงฆ์เบื้องล่างถึงยอดพระเศียร ๔ ตัน ๑ นิ้วของช่างไม้

ประวัติการสร้าง

สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงสนธิฐานไว้ในหนังสือประวัติพระพุทธรูปสำคัญ ซึ่งพิมพ์แจกในงานทอดกฐินพระราชทาน พ.ศ. 2468 ว่า หลวงพ่พระใส เป็นพระพุทธรูปหล่อในสมัยล้านช้าง และตามตำนานที่เล่าสืบต่อกันมาว่า พระธิดา 3 องค์ แห่งกษัตริย์ล้านช้างเป็นผู้สร้าง บางท่านก็ว่าเป็นพระราชธิดาของพระเจ้าไชยเชษฐาธิราช ไต่หลอพระพุทธรูปขึ้น 3 องค์ และขนานนาม พระพุทธรูปตามนามของตนเองไว้ด้วยว่า พระเสริมประจำฟ้าใหญ่ พระสุกประจำคนกลาง พระใสประจำน่องสุดทองมีขนาดลดหลั่นกันตามลำดับ

การประดิษฐาน

เดิมทีนั้นหลวงพ่พระใสได้ประดิษฐาน ณ เมืองเวียงจันทน์ พ.ศ. ๒๓๒๑ สมัยกรุงธนบุรีได้อัญเชิญไปไว้ที่เมืองเวียงคำ และถูกเชิญมาประดิษฐานไว้ที่วัดโพธิ์ชัย เมืองเวียงจันทน์อีก ต่อมาในรัชกาลที่ ๓ เจ้าอนุวงศ์ เมืองเวียงจันทน์เป็นกบฏ สมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาศักดิ์พลเสถียร เป็นจอมทัพยกพลมาปราบ จึงได้อัญเชิญพระสุก พระเสริม และพระใส ลงมาด้วย โดยอัญเชิญมาจากภูเขาคายขึ้นประดิษฐานบนแพไม้ไผ่ ซึ่งผูกติดกันอย่างมั่นคงลงมามาตามลำน้ำจำป๋ม เมื่อล่องมาถึงตรงบ้านเวินแทนในขณะนั้น เกิดอัศจรรย์ของพระสุกได้เกิดแหกแพจมลงไปในน้ำ โดยเหตุที่มีพายุพัดแรงจัด และบริเวณนั้นได้นามว่า "เวินแทน"

การล่องแพก็ยังล่องมาตามลำดับจนถึงน้ำโขง (ปากน้ำจำป๋ม) เฝือกกับบ้านหนองกุง อ.โพนพิสัย จ.หนองคาย ได้เกิดพายุใหญ่ เสียงฟ้าคำรามคะนองรอลัน ในที่สุดพระสุกได้แหกแพจมลงไปในน้ำ ซึ่งอาการวิปริตต่างๆ ก็ไต่หายไปเป็นอัศจรรย์ยิ่ง บริเวณนั้นจึงได้ชื่อว่า "เวินสุก" และพระสุกก็จมอยู่ในน้ำตรงนั้นมาจนถึงปัจจุบันนี้

ก็ยังเหลือแต่พระเสริม พระใส ที่ได้นำขึ้นมาถึงเมืองหนองคาย พระเสริมนั้นได้ถูกอัญเชิญประดิษฐานไว้ ณ วัดโพธิ์ชัย ส่วนพระใส ได้อัญเชิญประดิษฐานไว้ ณ วัดหอกอง (ปัจจุบันคือวัดประดิษฐารามคุณ)

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๔ สมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงโปรดเกล้าฯ ให้ขุนวรธานีและเจ้าเหม็น (ข้าหลวง) อัญเชิญพระเสริม จากวัดโพธิ์ชัย หนองคายไปกรุงเทพฯและอัญเชิญพระใสจากวัดหอกองขึ้นประดิษฐานบนเกวียนจะอัญเชิญลงไปกรุงเทพฯ ด้วย แต่พอมาถึง วัดโพธิ์ชัย หลวงพ่พระใสได้แสดงปาฏิหาริย์จนเกวียนหักจึงอัญเชิญลงไปไม่ได้ ได้แต่พระเสริมลงกรุงเทพฯ ประดิษฐาน ณ วัดปทุมวนาราม ส่วนหลวงพ่พระใสได้อัญเชิญประดิษฐาน ณ วัดโพธิ์ชัย อ.เมืองหนองคาย จนถึงปัจจุบัน ความอัศจรรย์ของหลวงพ่พระใสจนได้สมญาว่า "หลวงพ่เกวียนหัก" (ขอขอบพระคุณข้อมูลจากหมู่หินคะ)พอสายหนอยเราก็เดินทางไปที่ด่าน (ตม.)ทำเอกสาร ขณะที่เราเอกสารเราพบเพื่อนร่วมทางหลายคณะมาก ทั้งจากขอนแก่น(ในประเทศ) คณะพระสงฆ์จากศรีลังกา(ต่างประเทศ)คณะทัวร์จากไต้หวัน และจากออสเตรเลีย เราสงภาษานี้ดหนองพอรูว่าจุดหมายเดียวกัน คือหลวงพระบาง OK. เราคงได้เจอกัน และเดินทางขามสะพานมิตรภาพ (ยังมีต่อ) ขออภัยคะ